

A MEGOLDÁS KULCSA

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2025. augusztus 31.

Ma egy olyan üzenetet hoztam, amelyről azt gondolom, hogy nagyon fontos. A címe: *A megoldás kulcsa*. Nagyon sok kulcs van egy zárhoz, vannak nekünk is olyan ajtóink, hogy három kulccsal nyílnak. Az életünk kihívásaihoz is néha nem egy kulcsra van szükségünk, hanem többre, hogy a zár megnyíljon, hogy a lehetőség megnyíljon és ma egy ilyen nagyon kulcsfontosságú dologról szeretnék beszélni, aminek nagyon sokszor hiányát szenvedik a hívők, nem beszélve a világról, az pedig a hálaadás. A hálaadás fontosságáról szeretnék szólni, a hálaadó szívről, hogy a hálaadás milyen győzelmeket tud hozni az életünkben. Arról, hogy ez a hozzáállás hogyan tud bennünket előre vinni, a hálátlanság pedig milyen károkat tud okozni az embereknek. Természetesen ezt Isten Igéjén keresztül fogjuk megvizsgálni.

Nagyon sok Igét hoztam és úgy gondolom, hogy erről a témáról szükséges beszélni, mert nagyon sok lázadó van ebben a világban. Nagyon sok ember lázad és folyamatosan azon tartja a szemét, hogy mi a rossz, mi nem jó és ebben éli folyamatosan az életét. Volt ez így az ószövetségben is és az újszövetségben is és megnézzük, hogy mit mond erről Isten Igéje. Nézzük az első Igénket, a Filippi 4,6-ot:

Filippi 4,6.

6. Semmi felől ne aggódjatok, ha nem imádságotokban és könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Ez nagyon fontos felszólítás, hogy semmi felől ne aggódjatok! Az aggodás a hit ellentéte is lehet, pontosabban a hit ellentéte a hitetlenség, de nagyon sokszor a fölösleges aggodásainkkal rossz helyzetbe tudjuk hozni magunkat. Sokszor olyan dolgok felől aggódunk, olyan problémák, olyan helyzetek felől, ami kilencven százalékban nem létezik, csak a fejünkben. Természetesen vannak valós problémák is, de az Írás azt mondja, hogy ne aggodalmaskodjatok, hanem az imádságotokban, könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. Tehát nagyon érdekes, hogy itt már az imával kapcsolatban is Pál apostol felhívja a figyelmet a hálaadásra.

Mi van a hálaadásban? A hálaadásban hit van. A múlt alkalommal a hitről volt szó, arról, hogy a hit Isten ígéreteit ragadja meg. Ha mi hitben vagyunk, akkor amit kérünk Istentől, azért már előre legyünk hálaadásban, legyünk hitben, maradjunk hitben. A hálaadásunk egy mutatója a hitünknek. A hitnek cselekedete is kell, hogy legyen. Írja a Jakab levél is, hogy a hit cselekedetek nélkül halott. A hálaadás, vagy éppen az ellentéte, a zúgolódás is egyfajta cselekedet, ami mutatja az ember hitét. Tehát, amikor hitben vagyunk, akkor a hálaadás mindig jelen kell, hogy legyen, már előre hálát kell adni, ezt mondja itt az Írás és ez a hitünket mutatja. A Zsidók 11,6. inkább a múlt heti üzenethez passzolna, de ide is igaz:

Zsidók 11,6.

6. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és meg jutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.

Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni. Az, hogy mennyire vagyunk hálaadásban, mennyire hálás a szívünk azért a munkáért, amit Isten bevégezett, mennyire tudunk hálát adni Istennek, ez mutatja a hitünket is és azt mondja az Ige: aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik. Akik Istent keresik. Nagyon sokan azt várják, hogy Isten látogassa meg őket, Isten keresse meg őket, de Isten azokat fogja tudni megáldani, megjutalmazni, akik Őt keresik.

1Thesszalonika 5,18.

18. Mindenben hálát adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok.

Mindenekben hálát adjatok. Mindenekben, tehát nincs kivétel. Minden helyzetben adjunk hálát! Tudjuk, hogy nem minden helyzet kívánatos, nem minden helyzet jó, de az Írás azt mondja, hogy mindenekben van okunk arra, hogy hálát adjunk Istennek. Mindenben. Minden szituációban,

azokért a jó dolgokért. Meg kell látnunk azokat a jó dolgokat, amiért hálát adhatunk, mert ez az Isten akarata a Jézus Krisztus által tihozzátok. Tehát a hálaadás az Isten akarata.

Most nézzük meg a hálaadás kérdését! Például itt a farizeusi gondolkodást, ha megnézzük Jézus szolgálatát, maga Jézus a példánk a hálaadásban. Ő mindenkor, mindig, mindenekért hálát adott Istennek, az Atyának. Meg fogunk nézni egy-két Igét. Ezzel szemben Isten választott népe a farizeusok gyülekezetéből nem mindig volt hálás. Ők úgy gondolták, hogy azok a jó dolgok, meg az a hely, ahova Isten elhívta őket, az nekik jár, hogy nekik jár az üdvösség, hogy nekik jár Isten áldása, mert ők a szövetséges nép, mert ők a kiválasztott nép és a farizeusok úgy gondolták, hogy ők képviselik Isten országát és nem igazán látszott rajtuk a hálaadás sok esetben. Cselekedték a törvényt, megtették kötelességből, megtették dicsekvésből is, hogy tudjanak dicsekedni egymás előtt, hogy ők milyen szentek és, hogy Isten mennyire igaznak tartja őket, legalábbis ők nagyon igaznak tartották saját magukat.

A Máté 3,8-ban, amikor a farizeusok Keresztelő Jánoshoz mentek, hogy megkeresztelkedjenek, azt mondja János:

Máté 3,8–9.

8. Teremjetekek hát megtéréshez illő gyümölcsöket.

9. És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom néktek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak.

El voltak telve magukkal és úgy gondolták, hogy ők Ábrahám áldásainak örökösei, hogy ők Ábrahám áldását öröklik akkor és ezzel minden rendben van Isten előtt.

Most nézzük meg Jézus szolgálatát, hogy Jézus hogyan állt a hálaadás kérdéséhez? A Márk 14,22-ös Igéből olvasom, ezek az úrvacsoránál is felolvasott Igék, bár nem innen szoktuk felolvasni, de akár innen is lehetne:

Márk 14,22–24.

22. És mikor ők ettek, vette Jézus a kenyeret, és hálát adván, megtörte és adta nékik, mondván: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.

Most megállunk egy kicsit. Amikor Jézus az utolsó vacsorát elfogyasztotta a tanítványaival, akkor pontosan tudta, hogy milyen megpróbáltatások előtt áll, hogy a kereszthalál előtt áll és Ő pontosan tudta, hogy milyen szenvedés vár Őrá. Jézus ebben a helyzetben is tudott hálás lenni, hálát adott és megtörte a kenyeret. Jézusnál a legnehezebb időszakban sem maradt el a hálaadás! Könnyen adunk hálát akkor, amikor a helyzet jól megy, amikor ott vagyunk a csúcson, amikor minden rendben van, de akkor, amikor a dolgok nem mennek jól, az emberek döntő többsége elfelejt hálát adni és elfelejt hálás lenni azért a helyzetért, de Jézus abban a helyzetben is hálát tudott adni, amikor tudta azt, hogy milyen nehézségek állnak előtte és, hogy a keresztt vár Rá. Tehát megtörte, hálát adott. Nézzük meg a következő verset:

23. És vette a poharat, és hálát adván, adta nékik; és ittak abból mindnyájan;

24. És monda nékik: Ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik.

Ezt a Károli fordításból veszem, most egy kicsit Károlisan szól, de az igazság benne van. Az, hogy amikor a poharat vette, amikor tudta azt, hogy az Ő vérének ki kell folynia, amikor tudta, hogy kereszthalált kell hálnia, akkor is tudta azt mondani, hogy Atyám, hálát adok Neked és ez az egyik kulcs a meghallgatott imákhoz. A hálaadás mutatja meg legjobban talán a szívünket, de a hálátlanság is, hogy valójában mi van bennünk. Valójában tényleg éljük-e azt az életet, amiben úgy mondjuk, hogy hiszünk? Hogy valóban hisszük-e azt, hogy mi megváltottak vagyunk? Valóban hisszük-e azt, hogy mi Isten áldottai vagyunk? És megtaláljuk-e az életünkben azokat a pontokat, meglátjuk-e azokat a jó dolgokat, amiért naponta, percenként, minden másodpercben hálát adhatunk. Lehet, hogy éppen nem jól mennek a dolgok, vagy nem jófelé fordultak a dolgok, de akkor is hálát tudunk adni azért, hogy üdvösségünk van és, hogy örök életünk van, amit Jézus szerzett meg a számunkra a vérével. Van elég hála a szívünkben ezzel kapcsolatban? Vagy elakadunk minden gyufaszálon és zúgolódunk minden apróságért, vagy éppen nem apróságért? Ezt mondja itt az Írás.

2Timótheus 3,2–3.

2. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok,

3. Szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmozók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jót nem kedvelők.

Tehát, amikor valakiben nincs hálaadás, hanem folyamatosan zúgolódás van benne, vagyis háládatlan, a hálának a hiánya van benne, azt az Ige nem pozitívumként említi. A zúgolódás, a hálátlanság az nem a Szent Szellem gyümölcsei közé tartozik, igaz? A hálátlan embert nem pozitív emberként említi Isten Igéje, hanem a tisztátalanokkal, a káromkodókkal, az engedetlenekkel, a kérkedőkkel említi egy kategóriában. Figyelmeztet erre Pál apostol a Timótheusnak írt levelében, hogy igen, lesznek ilyen emberek és ha ma körülnézel a világban, rengeteg hálátlan embert látunk, akik nem hálásak azért, amijük van. Nem hálásak azért, amit kaptak. Nem hálásak azért, amihez hozzájutottak és nem tudják megbecsülni, hanem folyamatosan a kívánságaik miatt zúgolódnak olyan dolgokon, amijük nincs.

És hogy ezek milyen forrásból fakadnak, arra az Ige megint csak igen komoly válaszokat tud nekünk adni, a Kolosse 1,12-ben. Miért adjunk hálát? Miért adhatsz hálát? A Biblia itt felsorol néhány okot, amiért hálát adhatunk. Olvasok néhány ilyen és majd visszamegyünk egy kicsit az Ószövetségbe is és ott is megnézzük, hogy mihez vezetett, amikor az emberek hálaadó szívvel voltak Isten iránt és hova vezetett a zúgolódás, a hálátlanság.

Kolosse 1,12.

12. Hálát adván az Atyának, aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban;

Azt mondja az Írás, hogy adjunk hálát az Atyának. Ez egy ok, mert Ő alkalmassá tett bennünket arra, hogy mi Isten országában működhessünk, hogy Isten országában egy győztes életet élhessünk. Továbbá a világosságban járhatunk, ismerhetjük a világosságot, Isten kihozott bennünket a sötétségből. Adjunk hálát ezért az Atyának! Van miért hálát adnod? Igen, van. Van miért hálát adnunk és meg fogja változtatni a dolgokat, ha egy kicsit erre jobban odafigyelünk. Ez meg fogja változtatni az életünk folyását. Ez sok mindent meg fog változtatni az életünkben. Az nem jó, hogy folyamatosan a negatív dolgokat nézzük, folyamatosan a rossz dolgokat soroljuk, folyamatosan egyfajta „negativizmusban” élünk, amikor minden rossz, semmi nem jó, csak zúgolódnak az emberek. Soha nem volt talán ilyen jólét a világon, mint amilyen most van, amiben mi most élünk, függetlenül attól, hogy van rengeteg probléma és rengeteg kihívás. Ne reménykedj olyan időszakban, amikor nem lesz! Azazhogy reménykedhetsz, pont te reménykedhetsz, mert ilyen lesz Isten országa. Nem kell abban reménykedni, hogy majd jön valamilyen földi messiás, vagy megváltó és meg fogja váltani az életedet. Sokan ebben reménykednek, sokan ebben bíznak Isten helyett és mindig az ellen zúgolódnak, ami éppen van. Ez nem egy keresztyén hozzáállás, ez nem egy krisztusi hozzáállás. A mi szívünknek hálával kell tele lennie. Ez kell, hogy legyen a mi attitűdünk, a mi hozzáállásunk, mert ezt tanítja az Ige és Jézus pontosan ilyen volt, folyamatosan hálát adott mindenért. Lett volna oka miért zúgolódnunk.

Kolosse 2,7.

7. Gyökerezzetek meg és épüljete tovább Őbenne, erősödjete meg a hitben, amiképpen arról tanítást kaptatok, a hálaadástok pedig bőséges legyen.

Tehát a hitünkben úgy épüljünk, hogy az tele legyen hálaadással, hogy mi tényleg meg tudunk Őbenne erősödni, hogy mi az isteni fajta hitnek a birtokosai lehetünk, hogy bennünk van a Krisztus hite, amint az Írás tanítja. Úgy növekedjünk, hogy közben ott legyen a szívünkben a hálaadás. Erre figyelmeztet az Ige. A mai üzenet kimondottan a hálaadásra van kihegyezve, erre fókuszálunk a mai napon. Talán az Ige olvasása közben sokszor ez a szó elkerüli a figyelmünket és nem tulajdonítunk neki akkora jelentőséget, mint amekkora jelentőséggel ez bír. Ez egy kulcs a győztes élethez. Van több kulcs is és néha egy-egy helyzet megoldásához több kulcsra is szükségünk van, de ez mindenesetre egy alap. A Kolosse 4,2 azt mondja:

Kolosse 4,2.

2. Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyázván abban hálaadással;

Miről szólnak általában a keresztények imái? Adjál, adjál! Mikor arról beszélünk, hogy imádkozunk valamiért, akkor mi jut eszébe az embernek általában? Az, hogy hogyan kérjünk valamit Istentől és rendben van persze, nyilván ez is benne van, hiszen írja az Írás, hogy „kérjétek és adatik néktek, zörgessetek és megnyitattik”. De amikor imáról beszélünk, amikor imádatról beszélünk, akkor az imáink nagy részében benne kellene lenni a hálaadásnak. Ebből kellene lenni a többnek és hálát kellene adnunk azért, amit Istentől kaptunk, amit Ő már elvégzett, amit már adott. Ezzel a hittel vigyük oda a kívánságunkat Isten elé és ezzel a hálaadó szívvel menjünk eléje.

Mehetünk úgy is, hogy követelözünk. Te kinek adsz szívesebben? Annak, aki, ha kér tőled és te adsz neki és ő hálás érte, vagy annak, aki hálátlan? Nyilván nem azért adunk, hogy hálásak legyenek, de aki állandóan zúgolódik, állandóan azt mondja, „hát csak ezt kaptam”, mert ő úgy gondolja, hogy megérdemel dolgokat. Nagyon sokszor úgy gondolkoznak emberek, hogy ők megérdemelnek dolgokat, hogy te köteles vagy neki adni és semmilyen hálaadás nincs a szívében. A múltkor kioktatott egy kéregető, hogy azt írja a Biblia, hogy aki kér, annak adjatok és mondom, ezt kinek a Bibliája írja, a tiéd, vagy az enyém? És a te Bibliád ezt kinek írja, nekem? És te ezt teszed? Ő úgy próbált nyomást gyakorolni rám, próbált kárhoztatni, hogy én nem vagyok egy jó keresztény, mert én nem azt teszem szerinte, amit az Ige mond. Akkor, mondom neki, rendben, most kérek tőled húszezer forintot, te adsz nekem? Ha nem, akkor miért akarsz engem olyanra rávenni, amit te sem teszel?

Ne hagyjál magadra nyomást gyakorolni! Az a probléma, hogy ezek az emberek úgy gondolják, hogy ez nekik jár. Azt a szót, hogy köszönöm, vagy hála, ők nem ismerik, úgyhogy ne hagyj magadra nyomást gyakorolni még a koldustól sem. Függetlenül attól, hogy az ember szíve megindul és segít az elesetteken, a nincstelenen, ha tud, tanítja ezt a Biblia is, de amikor nyomást akarnak helyezni rád és erre kényszeríteni akarnak, akkor legyél bölcs. Nagyon sokszor olyan embereknek a lump-ságát, olyan embereknek a helyzetét támogatod, akik ugyanabban maradnak, mert ezzel nem fognak kijönni abból a helyzetből és nincs ott a hálaadás a szívükben. Valaki rossz helyzetben van, megpróbálunk segíteni neki és ő mit csinál? Hálátlan. Nagyon sokszor oktatnak ki bennünket és nem az a baj, hogy valakinek vannak tanácsai, vannak ötletei, mi nyitottak vagyunk minden olyan építő jellegű észrevételre, ami előbbre visz bennünket, de az ilyen destruktív kritikát, ami nem építi az embert, amiben nincsen hálaadás, nincsen benne az, hogy ettől előbbre jutunk, azt nem tudjuk támogatni. Mert az a baj, hogy amikor ezt tesszük, akkor támogatjuk őt abban a helyzetben, amiben éppen van és így nem fog abból kijönni. Nagyon szívesen támogatjuk, ha van egy Istentől kapott terve, ebben tudjuk őt támogatni. Ki lehet jönni a mélyszegénységből is, ki lehet jönni mindenhol Isten Igéjével. Isten fog küldeni támogatót, de a lumpságot, az alkoholizálást, vagy a drogozást nem fogjuk támogatni. Nyugodtan meg lehet sértődni és el lehet menni innen azoknak, akik emiatt jönnek ide, mert tudom, hogy vannak ilyen emberek. Azért szólok erről ma, hogy egy kicsit nézzük meg más szemmel ezeket a dolgokat! Nem azt mondjuk, hogy ne adjál, mert tudom, hogy úgyis adsz, mert én is azt mondom, hogy nem adok, aztán mégis adok, ez ott van az embernek a szívében. Vannak olyanok tényleg, akiknek lehet segíteni, mert rossz helyzetbe kerültek és bárki kerülhet rossz helyzetbe és nyilván az ilyen embereknek, akik hálásak azért, hogy valaki segít, nagyon szívesen segítesz, mert látod, hogy ki akar jönni a gödörből. De van, aki ezt a lump életet akarja élni és tőled vár ehhez támogatást és még nyomást is gyakorol rád. Emellett még kárhoztat is téged, hogy még te érezd rosszul magad, mert ő elissza minden pénzét, vagy éppen nem dolgozik. Értitek-e, hogy miről beszélek? Tényleg nem szeretnék bántani senkit, csak egy kicsit legyünk bölcsőbbek. Mi hívők vagyunk, keresztények vagyunk és nem hülyék, bocsánat, hogy ezt így fogalmaztam meg, hogy mindenki értse. Nagyon sokszor úgy gondolják, hogy nekünk ez kötelességünk. Igen, kötelességünk, amikor a Szent Szellem bennünket erre indít, hogy tegyük meg, akkor hidd el, hogy adunk, de az, hogy valaki emiatt nyomást gyakoroljon ránk, azt viszont te se tűrjed és mi sem tűrjük. Valaki úgy gondolja, hogy ez neki jár, de a hálaadás egyáltalán nincs ott ezeknek az embereknek a szívében,

ha megnézed. Már ismerjük az összes mesét, csak az illető elfelejtette, hogy legutóbb is ugyanezzel a mesével jött. Amikor látod, hogy manipulálni akar, meg hazudozik, azt nem kell engedni.

Menjünk tovább, a 2Thessalonika 1,3-at nézzük:

2Thessalonika 1,3.

3. Mindenkör hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, tiérettetek, ahogy ez méltó is, mivel felettébb megnövekedett a ti hitetek, és mindnyájatokban bővülködik az egymás iránt való szeretet;

Van-e miért hálát adnod? Nézz magad mellé! Ott ül melletted valaki és adj hálát érte, hogy igen, ő itt van, hogy itt van a testvéred, hogy tudsz kivel beszélgetni, hogy van egy közösség, hogy Isten adott egy közösséget és sokan úgy gondolják, hogy ezért nem kell hálát adni. Örülj, hogy vannak a hitben testvéreid, örülj annak, hogy van ez a közösség, ahol hétvégenként tudjuk hallgatni Isten Igéjét, ahol imádkoznak érted, ahol növekedhetsz Isten Igéjében! Pál így írt a gyülekezetéről, hogy: „mindenkör hálaadással tartozunk Istennek, atyámfiai tiérettetek”. Mi hálákat adunk mindazokért, akiket Isten idevezet hozzánk, pedig ez nekünk egyben felelősség is, de akkor is hálát adunk. Tehát meg kell becsülni azt, ami van. Sokszor mondták a pásztorok, hogy kevés ember van a gyülekezetben. Mi azokért adunk hálát, akik itt vannak, ezt tesszük és hálaadással vagyunk. Mi nem zúgolódunk, hogy Isten miért csak ennyi embert küld, vagy még ezer más dolog miatt is zúgolódhat az ember, de ezen nem is gondolkodunk. Azon gondolkodunk, hogy azért adjunk hálát, amit Isten ránk bízott, amit Isten nekünk adott, azért adjunk hálát, amit Istentől kaptunk.

Ha jól körülnézünk, ha nem csukott szemmel járunk és nem folyamatosan a hiányainkra, a néha istentelen kívánságainkra gondolunk, mert akkor zúgolódóvá válunk. Ahogy írja a Biblia is, hogy a piócának három lánya van, most nem keresem meg az Igét – a nem elég, a nem elég meg a nem elég. Biztos nem pontosan idéztem, inkább szabadon idézve mondom. Majd keressétek meg a Bibliában. Egy háládatlan embert nem lehet megelégtíteni, nem tudom, hogy észrevetted-e? Aki semmiért nem hálás, akinek semmi nem elég, azt nem tudod megelégtíteni. Ez egy nagyon rossz hozzáállás. Ezek az emberek örökké boldogtalan emberek lesznek, náluk nem jelenik meg a Szellem gyümölcse. Az első a szeretet, a második az öröm. A háládatlanság, a zúgolódás meglopja az örömet. A szeretet után a Szellem gyümölcse az öröm. Az ördög meglopja az örömet, amikor semmi nem jó, mindenben csak a hibát keresed, mindenben csak a rosszat látod. Ez sajnos a politikából származik. A politikának az a fő fenntartója meg a mozgatóereje, hogy mindig szidja az ellenzék a kormányzatot. Mindegy, hogy ki van kormányon, ez folyamatosan így van. Az egyetlen célja az, hogy elégedetlenséget keltsen azzal szemben, ami éppen most van. Legyen ez bármilyen rendszer, bárhol a világon, pártoktól függetlenül. Ezt hozzák be az emberek a világból. Fiatalok zúgolódnak, koncerten. Úgyis láttatok a híradóban, fölháborított, megmondom őszintén. Huszonévesek zúgolódnak és láznak és megeszik azt a sok buta, ostoba mesét. Soha az életben nem volt ilyen jó dolguk az embereknek meg a fiataloknak, mint ami most van. Tetszik, vagy nem tetszik. Én nagyon rég voltam fiatal, tehát tudom, nekem van összehasonlítási alapom. Megkérdeztek egy ilyen huszonévest, hogy miért lázad? Hát azért lázad, mert ő ebbe a korszakba született. Ő még nem tapasztalta meg a rosszat. Nem tapasztalta meg, hogy mi az, amikor nincsen pénz, nem tapasztalta meg azt, hogy mi az, amikor nincs mit enni. Zúgolódnak az emberek, mert késik a vonat tizenöt percet, vagy húsz percet. Miért nem örülsz, hogy van vonat? Régen szekérrel jártak, meg biciklivel. Tehát van miért hálát adni? Bocsánat, most ezzel nem azt akarom mondani, hogy lovaskocsival kell járni.

Tudom, hogy a fiataloknak égneik áll a haja, nekem is égneik állt, amikor mondták az én szüleim, hogy bezzeg a mi időnkben. Nem akarom ezt mondani. Nem akarom ezt eljátszani, de nincs viszonyítási alapod. Magyarországon hetven éve nem volt háború, hálát adunk Istennek. Tehát 56-ban volt az utolsó. Egy nyugodt életet élhetünk. Gondolj bele, hogy ahol éppen most ölik egymást az emberek, vagy éppen meghaltak a rokonai, a barátai, a családjai. Nem azt mondom, hogy ehhez hasonlítsd magad, hogy miért nem tudunk hálát adni Istennek azért, ami van. Majd fogom olvasni a Timótheus levélből, hogy mit tanít erről a Biblia.

Látjuk ezeket a megnyilvánulásokat, amikor keresztények osztják meg az elégedetlenségüket, a lázadásukat a Facebookon. Ahelyett, hogy a Krisztust hirdetnék, valamelyik politikai párt mellett kampányolnak. A te dolgod, senkinek nem mondjuk meg, hogy melyik politikai pártra szavazzon vagy legyen tagja, vagy ne legyen a tagja. Mi egyetlen pártot támogatunk, Isten országának az Evangéliumát, ez a mi dolgunk, a többit majd te eldöntöd, de az, hogy beállsz az elégedetlenséget szító kórusába és az ördög kórusával együtt énekelsz hívóként, ez viszont gyalázatos. Igen, legyen véleményed, senki nem mondja, hogy ne legyen és amikor el kell menni szavazni, majd menj el szavazni és nyomd meg azt a gombot, amelyiket szerinted meg kell nyomni és kész, ennyi a dolog.

Ezért lázad az egész ország. Megosztják az egész országot és ez az ördögnek a stratégiája. Nézd meg az Éden kertjében, menjünk vissza teljesen a kezdetekhez. Mi történt ott? Meggyőzte az ördög Évát, hogy neki nem jó a helyzete. Soha senkinek az életben nem volt olyan jó dolga eddig, mint Ádámnak és Évának. Ők éltek a paradicsomban, mi még csak ezután fogunk majd odakerülni. Az ördög meggyőzte, rábírta arra, hogy legyen elégedetlen azzal, ami van. Ez borzalmas. Isten szabad akaratot adott az embereknek és tudta, hogy az emberek tele vannak elégedetlenséggel és nagyon könnyű rávenni őket a lázadásra. Ma a fiataljainkat lázítják, az időseket lázítják, mindenkit lázítanak. Ki a lázító? Az ördög, a sátán. Ő akarja elhitetni veled, hogy neked most nagyon rossz, sőt azt akarja elhitetni, hogy ezek után még rosszabb lesz. Hát ez is egy fajta hit, de erre a hitre miért csatlakozik rá egy keresztény? Nekünk más ígéretünk van, hívőknek. Hol van a hálaadás? Hol van az, amit az Úrtól kaptunk, ami eddig van? Ezzel nem azt mondom, hogy mindennel egyet kell érteni és mindenbe bele kell törődni, de a lázadásban nincs semmi konstruktív, a lázadásban nincs semmi olyan, ami előre vinne. A lázadás mindig visszafelé vitte az embereket. Nézd meg a Bibliában, mindjárt olvasok egy-két részt, hogy mi történt. A 2Thessalonika 2,13 ugyanazt mondja.

2Thessalonika 2,13.

13. Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek tiérettetek atyámfiai, akiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva az üdvösségre jelölt ki titeket az Isten, a Szellem megszentelésében és az igazság hitében;

Pál apostol ezt az első Timótheus levélben is és a másodikban is leírja. Fontos a hálaadás? Igen, megmutatja az ember szívét, megmutatja, mi van az emberben. Hálásak vagyunk tiérettetek, akiket szeret az Úr. Ti vagytok, akiket szeret az Úr. Én vagyok, akiket szeret az Úr. Nyugodtan mondjad magadnak és ezért adhatsz hálát, hogy téged szeret az Úr. Kiválasztott titeket Isten az üdvösségre. Milyen csodálatos dolog! A leghatalmasabb dolog, amit kaptunk ebben a földi életünkben, az üdvösségünk, az örök életünk a Szellem megszentelésében és az igazság hitében.

Nézzük meg, hogy hogyan kellene hozzáállnunk a világ dolgaihoz! A Biblia erről is ad útmutatást. Hova kerültek ettől a drága keresztények? Hova kerültünk ettől? Elsősorban nekünk nem másokat kell megítélni, hanem magunkat. Magunk elé kell elsősorban tükröt tartani a Bibliából.

1Timótheus 2,1.

1. Buzdítalak azért, hogy mindenek előtt tartassanak könyörgések, imádságok, közbenjárások, hálaadások minden emberért.

Tehát hálaadások minden emberekért és akkor felsorolja, hogy kik azok a minden emberek.

2. Királyokért és minden hatalomban lévőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet élhessünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel.

Hálát kell adnunk a királyokért. Milyenek voltak a királyok, amikor Pál apostol ezt írja? Megnézhetitek Heródes királyt, vagy Antipászt. Milyenek voltak ezek a királyok? Jóságosak voltak? Nem. Lefejeztette Jakabot, igaz? És Pál apostol később azt írja, hogy még a királyokért is tartassanak hálaadások. Sámuel próféta megmondta, amikor a nép királyt kért, ha királyt kértek, akkor számoljatok a következményekkel. Isten volt maga a királyuk, bírák voltak. Sajnos a bírák korruptak lettek. Nyilván egy korrupt vezető nem jó, egy korrupt király nem jó, de mit mond a Biblia? Szídjad a királyt? Nem, hanem imádkozz érte. Majd Isten teszi a királyokat, Isten adja a hatalmasságokat. Minden hatalom Istentől van és Istennek gondja lesz rá.

Azt mondja, hogy minden királyokért, minden méltóságban lévőkért, hogy csendes és nyugodt életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel. Az előző vers azt mondja, hogy ezért adjunk hálát. Tehát adjunk hálát azért, ami van és adjunk hálát azért, hogy a helyzet még jobb lesz. Isten a trónján ül. Miért adjunk hálát? Van miért hálát adnunk, függetlenül attól, hogy jó, vagy nem annyira jó, függetlenül attól, hogy szereted, vagy nem szereted.

Vannak, akik gyűlölettel vannak tele bármilyen vezető iránt. A gyűlölet kitől van szerinted? Bármit megoldott már a gyűlölet? Mit oldott meg a gyűlölet? Semmit és ezt gerjesztik ma az emberek a világba. Nem szabad, hogy mi ebben partnerek legyünk. Mi imádkozzunk egyrészt azokért az emberekért is, akiket a sátán ilyen módon megtévesztett. Nem fog előbbre jutni senki attól, hogy gyűlölködik, meg destruktív kritikákat fogalmaz meg mások irányában. Ez az ő személyes életét nem fogja előre vinni. Istentelen ember. Kitől várja a jólétét? A világtól.

Mi honnan várjuk a jólétünket? Hogy ebben a világban Isten képes arra, hogy megáldjon bennünket. Ki a mi ellátásunk forrása? Ezt át kellene egy kicsit gondolnunk és tényleg hálásnak kellene lenni, hogy nekünk nem kell a sötétség erőivel egy követ fűjnünk. Maradjunk meg csendességben és adjunk hálát Istennek mindenben. Tehát a királyokért is és a hatalmon lévőkért is, a polgármesterekért is, főnről egészen lefelé minden emberért, akiket Isten bármilyen hatalommal bízott meg és ruházott föl. Adjál hálát érte és imádkozz érte! Ez a leghatalmasabb dolog, amit mi tehetünk, amit minden hívő ember megtehet, aztán majd az Úr irányítja az eseményeket, ahogy fogja és azért adunk hálát.

1Timótheus 4,3–4.

3. Akik tiltják a házasságot, sürgetik az eledelektől való tartózkodást, melyeket Isten teremtett hálaadással való élvezésre a hívőknek és azoknak, akik megismerték az igazságot

Tehát adjunk hálát azért is, hogy Isten adott eledelt, hogy Isten gondoskodott arról, hogy legyen eledelünk. Van miért hálát adni.

4. Mert Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal;

Megszenteljük az ételt és hálát adunk és elfogyasztjuk. Köszönjük, hogy az is az épülésünkre van, a javunkra és hálát adunk Istennek. A Jelenések könyvéből is olvasok.

Jelenések 7,12.

12. Ezt mondván: Ámen: áldás és dicsőség és bölcsesség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké. Ámen

Mindegy, milyen helyzet van, milyen kor van, a hálaadásnak ott kell lenni. Csak néhány igeverset írtam ki, ami a hálaadásról szól. Ha beütsz a bibliakeresőbe, hogy hálaadás, vagy hála, akkor annyi igeverset találsz, hogy olvashatod egész nap és ez mind a hálaadásról szól.

Efézus 5,1–14.

1. Legyetek tehát utánpótlói az Istennek, mint szeretett gyermekek:

Tehát legyünk követői Istennek.

2. És járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miértünk ajándékul, áldozatul, és jó illatul az Istennek.

Itt is hálát adhatunk, hogy ezt Isten megtette.

3. Parázñaság pedig és bármiféle tisztátalanság vagy fősévénység még csak ne is neveztesse a ti közöttetek, amint szentekhez illik

Tehát a szentekhez nem illik a lázadás, a szentekhez nem illik a zúgolódás, a szentekhez illik ezzel szemben a hálaadás.

4. Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás.

Most tényleg tükör mindannyiunk elé, tehát ugyanúgy élém is, mint éléd, vagy bárki elé, hogy tényleg így éljünk a hitünket és akkor nem jönnek az áldások, ha meg jönnek az áldások észre sem vesszük, tovább zúgolódunk és még tovább a kívánságaink irányába? Hol van a hálaadás ilyenkor? Miért nem vagyunk hálásak, ha szeretnénk, hogy Isten megáldjon bennünket többel? Azért sem vagyunk hálásak, amit eddig kaptunk. Gondolkodjunk el ezen egy kicsit, hogy mennyire fontos dolog ez, mennyire

megváltoztatja ez a keresztyén életünket, mennyire meg tud változni ettől az életünk, ha azt tesszük, amit az Írás mond.

Mert a hálátlanság, az örökös zúgolódás, az örökös elégedetlenség meglopja az örömet. Nem is tudom, hogy lehet így élni, hogy valaki állandóan zúgolódik és állandóan a nem elég, a nem jó. Persze nem azt mondjuk, hogy minden a helyén van és minden rendben van és amíg ezen a földön vagyunk, amíg Isten királysága el nem jön, addig ez így lesz. Mindig lesznek különösebb problémák. Mindenkinek van problémája. Egyszer mondta valaki és nagy igazságot mondott, hogy mindenki a maga szintjén nyomorog. A koldus azért nyomorog, mert nem tud mit enni. A milliomos meg azért, mert nem tudja, hogy most Ferrarit, vagy Porsche-t vegyen. Mindenkinek megvan a maga problémája. Tehát mindenki a maga szintjén nyomorog. Bocsánat, ez most nagyon szélsőséges, azért, hogy megértsétek. Soha nem lesz olyan, hogy ne lehetne még több, meg ne lehetne valamiért elégedetlenkedni. Azt mondja, hogy „sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás”. Ehelyett hálaadás, mindig a hálaadás. Először is adjunk hálát azért, amit kaptunk. Legyünk hálásak azért, amink van.

Egyszer Attila mondott egy nagy igazságot. Valaki panaszkodott, hogy fáj a lába. Adjál hálát, hogy van lábad, mert van olyan, akinek nincs. Nyilván a fájdalomért ne adjál hálát, hanem zavard el a lábaddól, mert annak semmi keresnivalója ott.

5. Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában.

Mit jelent ez az Ige? Nem mész be a mennybe? Természetesen nem erről van szó, mert te már bementél. Neked nem kell még egyszer oda bemenni, mert ahol már egyszer bent vagy, oda nem kell bemenni. Mit mond az Írás? Hogy általvitettél Isten országába. Akkor mit jelent ez, hogy nincs öröksége? Mit jelent az üdvösség? Megszabadulni minden bajtól, a gonosz minden terhétől. Az üdvösség definícióját meg tudod nézni a Biblia szótárban, hogy mit jelent. Ezért nem élvezik emberek Isten áldásait. Pontosan ezért, mert megakadályozzák. Nem tudja élvezni, mert észre sem veszi néhány ember, hogy milyen áldott.

Soha nem felejttem el, Jenő barátommal kimentünk egyszer Moldáviába és mikor már jöttünk hazafelé, akkora hálaadás talán még azóta sem volt a szívemben, hogy milyen nagy öröm, hogy mi itt élhetünk. Ez harminc évvel ezelőtt volt. Akkor még nem voltam az Úrban és egy gyárigazgató meghívott bennünket, aki Jenő barátomnak volt az ismerőse. Kérdezte, hogy hányan megyünk? Azt mondta, hogy maximum ketten gyertek, mert nem tudok enni adni nektek. Nem is értettük, hogy miről beszél és akkor elmondta, hogy neki annyi pénze van, mint a szemét. Majd beszéljess el régebbi erdélyiekkel! Itt voltak a múltkor Irénkéék, ő mesélte, hogy hány órát állt sorba egy tojásért. Jó, tudjuk, hogy ez a Ceausescu időben volt és most nem azok az idők vannak. Hát adjál hálát, hogy most nem azok az idők vannak! Ezért is hálát adhatsz, hogy ma nem kell sorba állnod tíz órát tojásért és mikorra sorra kerültél, elfogyott. Mi ezeket nem éltük meg. Nem is tudod, milyen és nem is akarjuk, hogy megéljed.

Tehát most ne ez legyen az etalon, hanem csak azt látjuk, hogy voltak rosszabb helyzetek is, a mi szüleink megéltek már rosszabb helyzeteket is. Adjunk hálát azért, ami ma van és adjunk hálát azért, hogy hisszük, hogy még jobb lesz a helyzet, de ezt nem zúgolódással fogjuk elérni. Az a lényeg, hogy a hálaadás az, ami ma hiányzik.

6. Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jön az Isten haragja az engedetlenség fiaira.

Az üres beszédek, a nagy ígéretések. A sátán is kampányolt ott a kertben. Mit ígért ott a sátán? Azt, hogy ha majd Isten nélkül lesztek, akkor majd jobb lesz nektek, mert Isten meglop benneteket, Isten nem mutatja meg nektek, hogy mi a jó, meg mi a rossz, de ha esztek a gyümölcsről, akkor megtudjátok, mert akkor olyanok lesztek, mint Isten, akkor majd tudjátok a jót is meg a rosszat is. De Isten nem akarta, hogy az ember megtudja a rosszat, soha. Látjátok, hogy Éva bedőlt a sátán kampányának és mi lett a következménye. Nem is gondoltak arra, hogy a helyzetük rosszabb lehet. Mi az, amitől ők nem voltak elégedettek? Szóval az üres beszédek miatt jön Isten haragja a hitetlenség fiaira.

Isten nem haragszik ránk, ugye mi a kegyelem korszaka alatt vagyunk. Isten megbékélt velünk az Ő Fiában, megbékélt az egész világgal. Nem néztem meg ezt a szót, hogy mi van ott a görögben. Amikor ilyen szavakat látok, akkor mindig gyanút fogok, hogy miről is szól ez az egész, de a hitetlenség fiai pontosan ezért szenvednek.

7. Annak okáért ne legyetek részesei ezeknek.

Nagyon világosan ír Pál az efézusi gyülekezeteknek. Ezek nem mai problémák egyébként, nem új keletű problémák.

8. Mert egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok.

Bölcsék legyetek! Bölcsen járjunk és ne a sötétség dolgain gondolkodjunk. Miért?

9. Mert a Szellem gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van,

10. Meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak.

11. És ne legyen közösségetek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat;

Ezek a sötétségnek a cselekedetei. Nagyon sok igeverset kiírtam mára, nehogy az legyen, hogy ezt az István találta ki, amiről ma beszélünk. Ez benne van az Írásban, benne van a Bibliában. Nagyon jó nekem is ezt hallani és én hiszem, hogy neked is jó ezt hallani. Ha az ember kiigazítja magát ebben, egy kicsit tudatosabb ebben, akkor sokat léphet előre az élet sok területén.

12. Mert amelyeket azok titokban cselekszenek, szégyen még kimondani is.

13. Mindaz, ami lelepleződik, a világosság által lesz nyilvánvalóvá, mert minden, ami napvilágra jön, világosság az.

14. Annak okáért mondja: Serkenj föl, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyog néked a Krisztus.

Az Efézus 5,20-ra menjünk. Szívesen végigolvasnám az egészet, csak az időnk nagyon fogy és vannak más Igék is, amiket szeretnék felolvasni. Az 5,20-ra szeretnék eljutni. Ez itt egy perikópa, egy szakasz és ezzel zárja le Pál ezt a szakaszt.

Efézus 5,20.

20. Hálát adván mindenkor mindenkéért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának.

Ezzel fejezi be. Tehát Pál apostolnak ilyen szíve volt. Istennek ilyen szíve van. Jézusnak ilyen szíve volt és mi is a krisztusi természetet kaptuk meg akkor, amikor újjászülettünk, de az érzéseink, a kívánságunk, a meg nem újított elménk képes arra, hogy fölüljön ezt a krisztusi természetet és olyan dolgokat tegyen, olyan dolgokat cselekedjen, ami egyáltalán nem krisztusi. Egy-két gondolatot még itt kiírtam magamnak. Miért hálátlan valaki? Hogy jut el valaki a hálátlanságra?

Rossz helyen időzik, folyamatosan a problémán időzik, folyamatosan azon időzik, hogy mi a rossz. Folyamatosan a rosszat keresi. Egy német prédikátort hallgattam, azt mondta, hogy mi, németek is ilyenek vagyunk, azért gyártunk jó autókat, mert mi mindenhol megtaláljuk a problémát és mi mindig a problémát keressük. Ez rendben van, nyilván a problémát, az okokat meg kell találni, de nem a problémán kell időzni.

Egy nagyon híres, neves üzletembernek a könyvét olvastam, aki egyébként egy keresztény ember, elnöki tanácsadó volt. George Macintosh a neve, világi üzletekben ad tanácsokat stb. Tanácsolta az üzletembereknek és mennyire biblikus amit mond egyébként, hogy ha ti tartotok egy értekezletet és az kilencven százalékban a problémákról szól, akkor nektek lesz még több problémátok. Ugyanez a helyzet a hívőkkel is, hogy azzal töltik az időt, hogy mi a probléma, mi a nehézség és abszolút nem veszik észre azt a picit jól sem, ami van.

Munkahelyen mit veszel észre? Problémát. Mi a problémád? A kolléganőd. Nemhogy örülnél, hogy van kolléganőd, mert van munkahelyed legalább. Igen, ha van egy munkahelyed, akkor ott nem te vagy egyedül általában, hacsak nem olyan munkád van. Akkor adjál hálát azért, hogy van egy kolléganőd, aki felé szolgálhatsz. Nem szeretem a főnökömet! Adjál hálát, hogy van főnököd, mert ő

adja neked a fizetést! Mikor a fizetést adja, akkor lehet, hogy hálásabb tudsz lenni, amikor meg nem annyit ad, amennyit te szeretnél, akkor nem annyira, de adjál hálát azért, ami van.

Meg kell tanulni egy kicsit más szemmel látni a világot. Adjál hálát azért, hogy lesz majd egy jobb munkád, egy jobb munkahelyed, vagy akár önálló vállalkozó tudsz lenni! Tehát nem a problémán időzünk. Mit keres az ember, aki nem állandóan lázad, nem egy belső lázadásban van? Mit keresnek az emberek? Megoldást. A megoldást keresik. Nekünk is a megoldás irányába kell fölterjeszteni a kérésünket az Atyához, hogy mi a megoldás. Isten tudja, hogy mi a probléma anélkül, hogy elmondanánk neki, de elmondjuk, hogy van egy ilyen helyzet, Isten nem fog meglepődni a te problémádon meg az enyémen sem, de valamit tud Isten, a megoldást.

Ezen gondolkodjatok, amik jók, amik tisztességesek, ezek előbbre visznek! Hogy mi a megoldás? Kevés a fizetésem. A pénztárcám nem azt mondja, amit az Ige. Akkor min gondolkodjál? Akkor azon gondolkodjál, hogy hogyan lehet több pénzed! Ha a tested azt mutatja, hogy valami nincs rendben, akkor min gondolkodjál? Hogy mi a kiút, mi a megoldás. Miért keressél megoldást? Azért, amiért ki tudsz jönni a problémából. A megoldás irányába gondolkodjál!

Vannak emberek, akik órákon keresztül tudják a problémát sorolni és ha megkérdezzük, hogy van valamilyen megoldásod? Hát az nincs. Akkor miért nem azon gondolkodsz? Ha ennyi problémát fel tudsz sorolni, harmincat, ötvenet, százat, akkor kell keresni egy megoldást, hogy hogyan tudsz ebből a helyzetből előbbre lépni.

Isten így szeretne minket előbbre vinni. Majd megnézzük mindjárt a pusztai vándorlást, az egy annyira jó téma a Bibliában, hogy életünk végéig prédikálhatjuk. Nekik nem egy problémájuk volt, hanem sok és amikor problémájuk volt, akkor két helyzet volt, vagy zúgolódtak, lázadtak, maguk próbálták megoldani a problémájukat, vagy bölcsek voltak és szóltak Istenhez, hogy Uram, most kérünk útmutatást.

Ugyanezt kell tennünk nekünk is. A zúgolódás hova vitte őket? Amikor a mérges kígyók jöttek, zúgolódtak Isten ellen. Jobb lett a helyzetük a zúgolódás miatt? Nem, jöttek a mérges kígyók és megcsipkedték őket. Mózes beállt a zúgolódók táborába, hogy hú, de rossz nekünk itt a pusztában című slágert énekeljék? Miért hoztál ide minket, Isten? Miért nem hagytál minket éhen halni Egyiptomban? A nagy hit szavai. Mózes nem énekelt velük együtt ezt a dalt, hanem ő megoldást kért, hogy Uram, ez a helyzet – nem mintha az Urat meglepte volna –, akkor adjál megoldást. Rendben, Mózes, ott a rézkígyó, tedd föl és ki tudnak jönni az emberek a problémából.

Ebbe az irányba gondolkodjunk és legyünk hálásak. Nekik is hálásnak kellett volna lenniük azért, hogy Isten kihozta őket a fogságból, kihozta őket Egyiptomból és azért is hálásnak kellett volna lenni, hogy évtizedekig gondoskodott róluk a pusztában, ahol a homokon kívül semmi nem terem. Semmi más, csak homok és homok. Nincs butik, nincs Facebook, nincs semmi. Mégis hálásnak kellett volna lenniük, mert a hálaadás az, ami előbbre viszi az embert.

Mózes ott a pusztában is, a legnehezebb helyzetben is megtalálta, hogy miért lehet hálát adni. E-lég hosszú, de felolvasom a 2Mózes 15,1-től Mózes dicsérő, hálaadó énekét, amikor kiszabadultak Egyiptomból, hogy lássuk, milyen szívvel indult Mózes, milyen hálaadó szívvel indult neki annak a hosszú útnak. Talán akkor még nem tudta, hogy ez negyven évig fog tartani.

2Mózes 15,1–14.

1. Akkor éneklé Mózes és az Izrael fiai ezt az éneket az Úrnak, és szólának mondván: Éneklek az Úrnak, mert fenséges Ő, lovat lovasával tengerbe vetett.

Tehát azért, hogy legyőzte az ellenséget.

2. Az Úr (Jah) az én erősségem és énekem, Ő lett az én üdvösségem; Ő az én Istenem (El), Őt dicsérem, atyámnak Istene (Elohim), Őt magasztalom.

Tele van hálaadással Mózes szíve.

3. Vitéz harcos az Úr; az Ő neve Úr.

4. A fáraónak szekereit és seregét tengerbe vetette, s válogatott harcosai bele fúltak a Vörös tengerbe.

Az ellenséget megsemmisítette, akik meg akarták ölni őket. Mondhatod, hogy most ezen miért örvendezik? Azért, mert kétesélyes volt a mérkőzés, vagy Izrael fiai vesznek el, vagy az egyiptomiak. Alapjában véve nem az izraeliták akarták megölni az egyiptomiakat, hanem ez fordítva volt ebben az esetben, de Isten elbánt az ellenséggel.

5. Elborították őket a hullámok, kő módjára merültek a mélységbe.

6. Jobbod, Uram, erő által dicsőül, jobbod, Uram, ellenséget összetör.

Tehát az ellenségeiddel ne te foglalkozzál, hanem bízd az igazságosan ítélőre. Mit mond az Írás? Szeretteim, magatokért bosszút ne álljatok, hanem hagyjuk az igazságosan ítélőre. Nem a mi dolgunk. Mi nem lehetünk tele bosszúval, meg gyűlölettel, ez nem a mi utunk.

7. Fenséged nagyságával zúzod össze támadóid, kibocsátod haragod s megemészti az őket, mint tarlót.

Még egyszer mondom, hogy ószövetségi Igét olvasok, tehát az újszövetségben ne imádkozd azt, hogy a te ellenségeidet zúzza porrá az Úr, hanem Isten foglalkozzon az ellenségeiddel, leginkább azért, hogy térjenek meg.

8. Orrod leheletétől feltorlódtak a vizek. És a futó habok fal módjára megálltak; a mélységes vizek megmerevültek a tenger szívében.

9. Az ellenség monda: Űzöm, utolérem őket, zsákmányt osztok, bosszúm töltöm rajtuk. Kardomat kirántom, s kiirtja őket karom.

Ezt mondja az ellenség. Ma is beszél hozzád az ellenség, elpusztítalak, tönkreteszem a munkahelyedet, tönkreteszem a családot. Ezt mondja az ellenség ma is, de Isten foglalkozik a te ellenségeddel. Az ellenség egyébként is le van győzve, hiszen azt mondja a Biblia, hogy a ti ellenségeitek az ördög, akinek álljatok ellene.

10. Leheltél leheleteddel s tenger borítja be őket: elmerültek, mint az ólom a nagy vizekben.

11. Kicsoda az istenek közt olyan, mint Te Uram? Kicsoda olyan, mint Te, szentséggel dicső, félelemmel dicsérendő és csodatévő?

12. Kinyújtottad jobb kezedet, és elnyelé őket a föld.

13. Kegyelmeddel vezérled Te megváltott népedet, hatalmaddal viszed be Te szent lakóhelyedre.

Benne van a hálaadásban a hit? Igen, benne van, itt látjuk, hogy igen, be fogja vinni a népet arra a helyre, amit megígért Isten. Ez a rész egyébként az Egyiptomból való szabadulás után van.

14. Meghallják ezt a népek és megrendülnek; Filisztea lakóit reszketés fogja el.

Olvashatnám tovább is, de a végét fogom most már csak fölolvasni.

2Mózes 15,20–26.

20. Akkor Miriám prófétaasszony, Áronnak nénje dobot vett kezébe, és kimenének utána mind az asszonyok, dobokkal és táncolva.

21. És felele nékik Miriám: Énekeljete az Úrnak, mert fenséges Ő, lovat lovasával tengerbe vetett.

Az a lényeg, hogy hálát adott Mózes azért, hogy megszabadultak a szolgaság földjéből, kijöttek a rabszolgaságból, hogy semmi esélyük nem volt gyakorlatilag a szabadságra, de Isten megszabadította őket. Mi is hálát adhatunk ezért. Semmi esélyünk nem volt az üdvösségre, mondja az Efézus 2-ben, de Isten mégis megmentett és megszabadított bennünket. Semmi esélyünk nem volt az örök életre, de Isten megszabadított bennünket. Tudunk-e mi is hálát adni úgy, ahogy Mózes? Akkor Miriám, az ő testvére az asszonyokkal táncoltak, dobokat ragadtak.

Hányan mondják, hogy a dob nem való a keresztény dicséretbe, mert szétveri a kenetet, vagy nem is tudom, miket mondtak az emberek. A drága keresztény testvéreink fantáziája elég végtelen tud lenni néha. Csak nézd meg, hogy Miriám dobokat ragadott és nem hegedűt. Nem tudom, hogy a pusztában honnan volt nekik dobjuk, de volt. Az a lényeg, hogy még dob ügyből kifolyólag sem szűkölködtek. Nézzük egy kicsit tovább.

22. Ennek utána elindítá Mózes az Izraelt a Vörös tengertől, és menének Súr pusztá felé; három napig menének a pusztában és nem találának vizet.

Volt a nagy öröm, megszabadultak és amikor szabadokká lettek, elindultak és ott az első nehézség, nincsen víz a pusztában.

23. És eljutának Mára, de nem ihatják vala a vizet Marában, mivelhogy keserű volt. Azért is nevezék nevét Marának.

24. És zúgolódik vala a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk?

Mózes, te vagy a hibás! Mit igyunk?

25. Ő pedig az Úrhoz kiálta, és mutata néki az Úr egy fát és beveté azt a vízbe, és a víz megédesedék. Ott ada néki rendtartást és törvényt és ott megkísérté.

Nézzétek meg, hogy van egy helyzet, a nép kit okolt? A vezetőt, nyilván. Hát kit szidnak mindig? A vezetőt. Ő áll elől, őt lehet szidni, tehát nagyon jó alany arra, hogy ki lehessen fejteni az elégedetlenségünket valaki irányába. Erre mit csinált Mózes? Azt mondta, hogy nem én vagyok a vezető, Uram, hanem Te, akkor intézkedjél. Mit csinált Isten? Mutatott neki egy fát, beledobta a vízbe és megédesedett a víz. Ez körülbelül olyan, mint amikor járták körbe a Jerikó falait és énekeltek, közben az ellenség ott ült belül. Azt, hogy Isten ezt miért így adta, nem tudjuk, de Mózesnek Isten hozott egy megoldást. Lehet, neked is megmutatja azt a fadarabot, amitől megédesedik egy kicsit jobban az életed. Tehát Istent kell megkérdezni és Ő tudja, hogy milyen helyzetben mit kell tenni. Itt szólt hozzájuk az Úr:

26. És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt és figyelmezel az Ő parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem engedek ama betegségek közül reád jönni, amelyeket megengedtem, hogy Egyiptomra jöjjenek, mert én vagyok Jehova Raffa, az Úr, a te gyógyítód.

Tehát Isten itt elbeszélgetett a néppel és mondta nekik, hogy ne zúgolódjatok, ne lázadjatok, hanem az én törvényemet, az én parancsolataimat tartsátok meg. Ott akkor abban a szövetségben, abban a helyzetben annak a népnek ezt kellett tenni. Ma egy másfajta szövetségünk van, de a zúgolódást ma sem támogatja a Szentírás. Isten Szellemének nincs ilyen ajándéka, hogy a zúgolódás ajándéka, vagy az elégedetlenség ajándéka.

Menjünk tovább. Mindig maradjunk a Mózes könyvének, most már a 4-ig is eljutunk:

4Mózes 12,1–15.

1. Miriám pedig és Áron szólának Mózes ellen a kúsita asszony miatt, akit feleségül vett, mert kúsita asszonyt vett feleségül.

Tehát Cippóra egy kúsita asszony volt. Hát ez nem tetszett a testvéreinek, hogy őt vette el Mózes feleségül. Istennek is volt ehhez hozzászólása, hogy Ő mit gondol erről.

2. És mondanak: Avagy csak Mózes által szólott-é az Úr? Avagy nem szólott-é mi általunk is? És meghallá az Úr.

3. Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd volt, minden embernél inkább, akik e föld színén vannak.

Mózes egy szelíd ember volt, ő a könyvében azt írja magáról, hogy ő volt a legszelídebb ember.

4. Mindjárt monda azért az Úr Mózesnek, Áronnak és Miriámnak: Menjetek ki ti hárman a gyülekezetnek sátorába; és kimenének ők hárman.

Azt mondja az Úr, hogy most akkor egy kis beszélgetésre hívlak mindhármatokat. A következő történt, itt maga az Úr szól hozzájuk:

5. Akkor leszálla az Úr felhőnek oszlopában, és megállá a sáternak nyílásánál; és szólítá Áront és Miriámot, és kimenének mindketten.

Azt mondta az Úr, gyertek, akkor beszélgetssünk. Nézzétek meg, hogy mit mondott a lázadás ellen, mit mondott az elégedetlenség ellen, mit mondott az Úr.

6. És monda: Halljátok meg most az én beszédeimet: Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal.

7. Nem így az én szolgálommal, Mózes, aki az én egész házámban hű.

8. Szemtől szembe szólok övele, és nyilvánvaló látásban; nem homályos beszédek által, hanem az Úrnak hasonlatosságát látja. Miért nem féltetek hát szólani az én szolgálom ellen, Mózes ellen?

Nem mondta, hogy hát igazatok van, mégis hogy jön ahhoz Mózes, hogy egy kúsita asszonyt vegyen el? Mit mondott nekik az Úr? Mi közöttök van hozzá? Csak azért, mert a testvérei vagytok, az még nem jogosít fel titeket arra, hogy az Úr szolgálja ellen szóljatok, mondta nekik.

9. És felgyullada az Úr haragja őreájuk, és elméne.

10. És a felhő is eltávozék a sátor felül, és ímé Miriám poklos volt, feje mint a hó; és rátekinte Áron Miriámra, és ímé poklos volt.

Leprás lett! Ezt hozta a lázadás!

11. Monda azért Áron Mózesnek: Kérlek Uram, ne tulajdonítsad nekünk e bűnt; mert bolondul cselekedtünk és vétkeztünk!

Legalább megtért. Legalább beismerte, hogy hát azért ezt mégse kellett volna.

12. Kérlek, ne legyen olyan Miriám mint a holt, amelynek húsa félig megemésztetik, mikor kijő az ő anyjának méhéből.

13. Kiálta azért Mózes az Úrhoz, mondván: Isten, kérlek, gyógyítsd meg őt!

Imádkozott a testvééréért, pedig nem volt nagyon kedves hozzá, igaz?

14. Az Úr pedig monda Mózesnek: Ha csak az atyja pökött volna is az ő orcájára, avagy nem kellene-e szégyenkeznie heted napig? Rekesztessék ki hét napig a táboron kívül, és az után hívassék vissza.

Az Úr kirúgta a gyülekezetből hét napra. Tehát volt számára bűnbocsánat, de ez volt az Úr válasza az elégedetlenségre, a kritikára, a hálátlanságra. Nemhogy hálát adtak volna Mózesért Istennek. Mózes nem volt tévedhetetlen, annak idején, amikor ő akarta kézbe venni az Egyiptomból való kiszabadítás ügyét, megölt egy egyiptomit és el kellett menekülnie. Ez késleltette Isten tervét, de hálásnak kellett volna lenniük Mózesért, hiszen az egyetlen személy volt, akivel közvetlenül beszélt az Úr. Az egyetlen kapocs volt Izrael népe és Isten között. Az egyetlen lehetőségük Mózes volt, hogy megússzák ezt a turistautat Egyiptomból egészen az Ígéret földéig, mert nem volt ott sok látványosság. De az egyetlen ember volt, hálát kellett volna adniuk érte. Támogatniuk kellett volna őt mindenben, hogy még jobban tudja tenni a dolgát.

15. Kirekeszteték azért Miriám a táboron kívül hét napig. És a nép nem indula tovább, míg vissza nem hívaték Miriám.

Mit hozott Miriám számára a lázadás? Ezt hozta. Előbbre vitte? Előbbre ment a lázadással? Előbbre ment a hálátlansággal? Előbbre kerültek? Nem! A lázadók mindig a lázadók sorsára jutnak. Ezt látjuk az Igéből és ezért annyira fontos a hálaadás, amiről az Ige beszélt, mert ha van egy hálaadó szív, akkor is fogsz néha morogni, meg dünnyögni, nem arról van szó, hogy nem, de azért ott lesz a hála, meg ott lesz a hálaadás Istennek. Mindig lesznek dolgok, ami miatt elégedetlenek, vagy háladatlanok lehetünk. Általában a háladatlan, panaszkodó embereknek semmi nem jó, ők mindig lázadnak, tehát állandóan csak a hibát keresik.

Az antikrisztus majd így fog színre lépni, így fog eljönni. Az antikrisztusnak majd örülni fognak, mert a sátni ígéreteinek be fognak dőlni az emberek. Akkor még nem fogják tudni, hogy ő lesz az antikrisztus, de ígéret minden földi jót, sőt ad is nekik belőlük három és fél évig. Amikor majd megmutatja az igazi foga fehérjét, hogy ki ő, akkor majd az emberek észhez fognak térni. Ugyanúgy fognak járni, mint Ádám és Éva, amikor elhitte az ördög kampányát. Elhitte, hogy nála van a megoldás, ő olyat tud adni, amit Isten nem tud nekik megadni. Tehát nagyon fontos, hogy vigyázz az ígéretökkel. Vigyázz az elégedetlenséget szítókval is, a lázítókra is nagyon figyelniük kell. Le kell állítani ezt és nem szabad, hogy a partnere legyél.

Vannak, akik ebből élnek, vannak, akik kimondottan fizetett lázítók. Az a cél, hogy lázítsák az embereket, például elhitessék velük, hogy nekik milyen rossz. Jó, nem mondom, hogy mindig minden jó, mert vannak nehéz helyzetek és amint mondtam, lesznek is, de ők ebből élnek. Ők milliókért, tízmilliókért szítják az elégedetlenséget. Havonta. Dokumentumfilmek vannak erről, nem akarom idehozni, semmi köze hozzá, csak lássátok.

Egy másik, ami nagyon érdekes, hogy utálják a gazdagokat. Erre most nem lesz időm, hogy kifejtsen, valószínű majd egy másik alkalommal erről is beszélek. Sokan lázadnak, ők azt mondják,

hogy utálják a gazdagokat és én azért vagyok szegény, mert vannak gazdagok. Milyen hozzáállás ez, milyen gondolkodás ez keresztényektől? Utálja a gazdagokat, de ő szeretne gazdag lenni.

Copelandet hallottam egyszer, ő a rasszizmus ellen prédikált és azt mondta, hogy kifekszel a színes bőrű mellé a tengerpartra és közben utáld őt, de olyan akarsz lenni, mint amilyen ő. Hát nem ugyanez vonatkozik azokra is, akik szidják a gazdagokat, miközben arra törekszenek, hogy ők is meggazdagodjanak? Micsoda képmutatás ez, micsoda ostobaság ez. Még a parlamentben is hallottam valakit, aki azt mondja, hogy vissza kellene szorítani a gazdagokat, mert a gazdagok miatt van ez a sok szegény. Ezt az ostoba gondolkodást, ami ma jellemző ebben az időben.

Azt mondja az Írás, hogy szegények mindig voltak, és mindig is lesznek, de ha a vállalkozókat elzavarnád az országból, ki adná neked a munkahelyet? Ki adná neked a fizetést? Honnan lennének azok a dolgok? Bemész a nagy multi áruházába és vásárolsz. Bele se gondolsz, hogy azt valaki létrehozta, az nem magától lett ott, hogy fizetést kapsz, az nem magától lesz ott. Hogy gondolkodnak emberek? Bocsássa meg az Úr, de ez ilyen alkalmazotti gondolkodás.

Nem akarom megbántani, nem akarom megsérteni, jól értsétek, amit mondok. Nem te vagy azon a helyen, hogy tudjad, hogy hogyan kell egy céget vezetni, mert ha te lennél azon a helyen, akkor máshogyan gondolkodnál. Ez a baj ezzel az elégedetlen gondolkodással, mert, hogy öneki mennyije van. Ez miből fakad? Irigység! Így van! Nagyon jól megfogalmaztad, hogy irigységből fakad. Miközben mi az áldások ígérete? Az, hogy megáldalak, nagy néppé teszek téged. Ábrahám gazdag volt, ha Ábrahám most élne és most hívná el Isten, akkor mit csinálna vele? Meggazdagítaná őket ugyanúgy, mert ez a világ így van összerakva. Ahol a pénz, ott a hatalom, sajnos ez a világ. Mit hozott Ábrahámnak az, hogy Isten gazdagságot adott neki? A hatalomhoz kellett pénz is, kellett az, hogy önálló tudjon lenni. Ábrahámnak egy gazdasága volt. Pásztorai voltak, alkalmazottai voltak, ha átvetítjük erre a mai időre. Pénz nélkül nem lehet uralkodni.

Eszembe jutott az angol történelemből egy király, úgy hívták, hogy Földnélküli János. A harmadik keresztes hadjárat idején Oroszlánszívű Richárd elment harcolni a háborúba, a testvére volt János, aki akkor még nem volt király, mert Oroszlánszívű Richárd volt a király. Összeszűrte a levelet Anglia és Franciaország, ezt történelemből meg lehet tanulni. Ezek mostani történetek, egy kicsit nem olyan régiek, mint a bibliai történetek. Mi történt? Lepaktált a franciákkal, hogy Oroszlánszívű Richárdot ne engedjék vissza Franciaországból és nem is engedte vissza, mert ő akart lenni az uralkodó. 1199-ben meghalt Richárd és ez a János lett a király Angliában, de az ő hű szövetségese, Franciaország elvette az összes földjét, elvesztette az összes pénzét és elvesztette Normandiát. Így ott lett egy király pénz nélkül, ezért a neve Földnélküli János. Mind a mai napig úgy hívják.

1215-ben kiadták a Magna Carta-t, ez egy felszabadító levél volt. Nem volt pénz, nem volt birtok, mit csinált? Elkezdett adót emelni. Elkezdte a vállalkozókat, a bárókat, az akkori uralkodó réteget megsarcolni, azok meg fölláztak ellene. Egy pénz nélküli királlyal mit csináltak? Kikényszerítették ezt az úgynevezett Magna Carta-t. Mind a mai napig az angol alkotmánynak, az angol királyságnak ez az alapja. Ezek 1200-ból lévő történelmi példák.

Tehát igen, a hatalomhoz szükséges a pénz is. A végén nem sokáig élvezte, mert 1216-ban meg is halt és akkor III. Henrik lett a király Angliában. Ez egy kis angol történelem. Ezek az igazságok, hogy igenis nem lehet hatalom, ha nincs ott Isten áldása. Nem lehet egy céget úgy irányítani, hogy nincs megfelelő pénz. Ha nem lenne pénze az egyházunknak, akkor ma nem tudnánk eljőnni az alkalomra, nem tudnánk befűteni, nem tudnánk kifizetni a rezsit. Tehát meg kell változtatni egy kicsit a gondolkodásmódunkat, ez az, ahova szerettem volna eljutni, mert közben lejárt az idő.

Az ígéretőkkel nagyon figyelj! Olyanoknak kell hinni, aki cselekszik. Miért nem Istennek hittek? Isten cselekedett. Ígéretet lehet, főleg azoknak, akiknek semmilyen felelőssége nincs abban, amit ígérnek. Ha valaki tisztességesen és törvényesen szerezte a sok vagyont, akkor mi bajod vele? Mit kell tenned? Hálát kell adnod Istennek, mert te vagy a következő, akit Isten meg fog áldani, ha őt meg tudta áldani, akkor téged is meg tud áldani. Az irigység nem visz sehova, ha meg tisztességtelenül szerezte, akkor azért kell imádkozni, hogy Isten vezesse jó útra. Tehát hálát kell adnunk.

Van még néhány oldalam, amit nem mondtam el, de én hiszem, hogy a lényeg a mai napon átjött: a hálaadás. Imádkozzunk az emberekért. A fiatalok általában láznak, ezt nem rosszból mondom, mert amikor fiatal voltam, akkor én is lázadtam, tehát én is ugyanilyen voltam. Isten adjon nekik látást, hogy igenis van lehetőség, ne higgyék el a mesét. Vannak lehetőségek a fiataloknak, olyan lehetőségek is, amik más országokban nincsenek. Adjál hálát azért, amid van és legyen egy hálas szíved, mert a háladatlan ember nem gondol arra, hogy lehet rosszabb is a helyzete. Ez a probléma. Ezek a lázadók, akik lázadtak a pusztában, azok sem gondoltak arra, hogy lehet rosszabb a helyzetük. A Lukács 17-ben olvasod a tíz leprást. Jézus mit vetett a meggyógyultak szemére? Azt, hogy egy jött vissza hálát adni, az sem izraelita volt. Miért? Mert az izraelita azt hitte, hogy ő Isten népe, ez neki jár. Nem jár nekünk semmi, csak a szánk, kegyelemből kaptunk mindent. Ez jár nekünk. Örüljünk annak, amit kaptunk, adjunk hálát azért, amink van! Legyünk hálásak! Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com